

———— Dankuly Csaba

ELDUGOTT DOLGOK

*Bármilyen egyezés valós személyekkel, helyzetekkel, helyekkel
nem garantált, ahogy az ellenkezője sem.*

EVIDENCIA

Mikor megfestetted a hajad
részegítő borszínűre,
meg akartam kérdezni,
a fanszöröd is, vagy azt nem
nézik, esetleg leborotváltad,
de nem kérdeztem végül,
mert majd megőrijtett,
hogy sose láttalak és sose foglak
láttni meztelenül, a másikkal
ellentétben, aki nem kellett
tapogatóznom, kinek és minek
fested, nyírod ezed vagy azod,
hisz evidens volt,
ahogy nekem is,
hogy nem nekem.

VALÓSÁG

A legfájdalmasabb az volt,
hogy amit megálmodtam veled,
a másikkal csináltad végig,
a romantikusnak beállított séta
romantikus séta (vagy még annyi
sem) maradt velem, vele vad
dugás egy eldugott padon

a sötétben (amikorra mi már
rendesen elköszöntünk),
vagy valami hasonló séma,
de ha nem is, nincs rá
megnyugtató bizonyíték,
ahogy az ellenkezőjét sem vehetem
persze készpénznek, de elég
ilyenkor a kényszerképzet,
ami annyira valóságos, hogy
felér a legdermesztőbb valósággal.

MOSOLY

Micsinálsz, ugrik ki a csetablak,
épp maszturbálok a képedre
meredve, válaszolhattam volna,
mert épp maszturbáltam a képedre
meredve, de előbb rendesen
kivertem, ami alatt viszont
újból rám kérdeztél, most már
felkiáltójellel, úgyhogy miután
gyorsan kezet mostam, nyomtam
egy pirulós szmájlit, mint akit
tetten értek, s reflexből bocsánatot kér.

TALÁLKOZÁS

Egész nap cseteltünk
(pedig csak a szomszédban laksz),
este azzal léptél ki, hogy mész lefeküdni,
okés, én is elmentem nemsokára csellengeni,
de nem jutottam messzire, azt éreztem,
vissza kell fordulnom, vagy nem is tudom,
merre, mert nem hittem
a szememnek, amikor megláttalak
nevetve, a hajad dobva a padunkon

egy srácnak, aki mintha nekem
kiabált volna oda valamit
kihívóan, amit nem értettem, amire
te a frissen kapott virágcsokor
mögé bújtál, és csitítgatva,
vagy hogy, súgtál neki valamit.

SEMMI

Mikor utoljára találkoztunk,
amikor már tudtam, hogy megdugtak,
megejtő volt a gesztusod, ahogy
félrefordítottad a fejed, mintha
valaki után néznél, pedig nem járt
arrafelé senki, ahol ültünk,
hadd bámulhassam a nadrágon át
a combod meg az öled,
amit nem kaphattam meg,
én meg néztem, hogy milyen
durva, ott élvezett a másik,
s nem tudtam, most már hálás
legyek, sírjak, felbaszódjak,
leteperjelek, vagy mit, de biztosan
érezkelve a kitörni kész
indulatom, folytattad a beszélgetést,
mintha nem történt volna semmi.

KÉTSÉG

Már tombolt a hőség,
amikor életemben először fogadtam
magammal, s nyertem is,
hogy ha most sem szoknyában jössz,
ahogy a másikkal láttalak többször,
aligha akarsz dugni velem,
hiába csalsz az erdő mélyére,

mert ki hülye egy nadrággal bajlódni
még így is, habár az akadálygördítés
kétségkívül hatékony vágyfokozó technika.

MIÉRT

Rémálmom: feltépem az ajtót,
hogy tetten érjelek, de a hangok
a szomszédból jöhetnek, nem vagy sehol
az egész házban, ja, talán a szomszédban
a hangok a *tiétek*, kilépek
egy cigire a folyosóra, kihalt,
a környező ajtókra tapasztom a fülem,
kemény kopogással nem zavarok,

normális

életzajok, tányér-kanálcsörgés, meccs,
vasárnapi neszezések, semmi
nyögés-sóhajtozás-sikongatás,
semmi ágynyikorgás, bútorreccs,

amíg elszívom a cigit,
téblábolok,
mint akit kitétek,

s még azután is
egy kicsit,
mintha volna miért.

HOGY MÉGIS MIT AKAROK. ÉS TE?

Ne dugj mással, ha dugsz, meg ne tudjam.
Ne dugjak mással, ha dugok, meg ne tudd.

Mondd a szemembe az igazat, ha nem mondod is,
mintha mondanád.
Mondjam a szemedbe az igazat, ha nem mondom is,
mintha mondanám.

Állj ellen, ha erőszakoskodom, vagy legalábbis tégy úgy,
mintha ellenállnál.
Ne álljak ellen, amikor hisztizel, de legalábbis tegyék úgy,
mintha nem állnék...

És így tovább, a szokásos egyezmények,
ami valahogy úgy természetes,

mint hogy jöjjön fel a Nap minden reggel,
és menjen le minden este,
amíg forog velünk a világ.

Utána már kit érint.